

Sygn.akt II C 1664/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi Wydział II Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSO Dariusz Limiera

Protokolant st.sekr.sąd. Sylwia Nowakowska

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2014 r. w Łodzi

na rozprawie sprawy

z powództwa J. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Ł., zastępowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa w W.

o zapłatę 14.881,31,-zł

1. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Ł. na rzecz J. K.:

a) **14.741,89,- (czternaście tysięcy siedemset czterdzieści jeden 89/100) złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 9.522,53,- (dziewięć tysięcy pięćset dwadzieścia dwa 53/100) złote od dnia 25 października 2012 r., od kwoty 4.240,73,- (cztery tysiące dwieście czterdzieści 73/100) złotych od dnia 16 grudnia 2013 r., od kwoty 978,63,- (dziewięćset siedemdziesiąt osiem 63/100) złotych od dnia 26 lutego 2014 r., z tytułu odszkodowania,**

b) **2.400,- (dwa tysiące czterysta) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,**

2. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygnatura akt IIC 1664/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 grudnia 2013 r. skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Ł., powód J. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 13.902,68 zł tytułem odszkodowania za wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi następująco: od kwoty 9.662,31 zł od dnia 19 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 4.240,37 zł od dnia 19 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (pozew k. 3-5)

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 stycznia 2014 r. pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Okręgowego w Ł. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

W uzasadnieniu pozwany kwestionował wysokość dochodzonego przez powoda odszkodowania, przede wszystkim w zakresie kosztów postępowania egzekucyjnego oraz kosztów postępowania sądowego w II instancji. (odpowiedź na pozew k. 30-31)

Pismem procesowym z dnia 24 lutego 2014 r. powód rozszerzył powództwo do łącznej 14.881,31 zł tytułem odszkodowania za wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 9.662,31 zł od dnia 19 października 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 4.240,37 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty;
- od kwoty 978,63 zł od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty. (pismo procesowe k. 45-46)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2007 r. Sąd Okręgowy w Łodzi (sygn. akt I C 413/07) rozwiązał przez rozwód związek małżeński A. K. i J. K. oraz zasądził od J. K. na rzecz A. K. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie płatne do 5-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. (wyrok k. 7 załączonych do niniejszej sprawy akt Sądu Rejonowego w Kutnie o sygn. III RC 112/10)

Od 2007 r. prowadzone było przeciwko J. K. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kutnie – A. M. (Km 124/07) postępowanie egzekucyjne wszczęte z wniosku wierzyciela A. K. o wypłatę zaległych alimentów w kwocie 600 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 28 grudnia 2007 r. w sprawie sygn. akt I C 413/07. W toku postępowania egzekwowano od J. K. stosowne kwoty tytułem alimentów oraz opłaty egzekucyjnej. Łącznie w okresie od 21 grudnia 2007 r. do 31 sierpnia 2012 r. wyegzekwowano od powoda kwotę 43.141,69 zł, w tym kwotę 3.505,91 zł z tytułu opłaty egzekucyjnej. (odpowiedź na pismo dłużnika k. 17)

W dniu 1 kwietnia 2010 r. powód J. K. wystąpił do Sądu Rejonowego w Kutnie z pozwem skierowanym przeciwko A. K. o uchylenie z dniem 1 kwietnia 2010 r. zasądzonych od niego na rzecz A. K. alimentów w kwocie 600 zł miesięcznie określonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 28 grudnia 2007 r. w sprawie I C 413/07 oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych. (pozew k. 2 załączonych do niniejszej sprawy akt Sądu Rejonowego w Kutnie o sygn. III RC 112/10)

Sąd Rejonowy w Kutnie wyrokiem z dnia 5 października 2010 r. wydanym w sprawie III RC 112/10 obniżył alimenty zasądzone od J. K. na rzecz byłej żony A. K. przez Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 28 grudnia 2007 r. w sprawie I C 413/07 po 600 zł miesięcznie do kwoty 300 zł miesięcznie, płatne do 5-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminu płatności każdorazowej należności, począwszy od 5 października 2010 r. W pozostałym zakresie Sąd Rejonowy w Kutnie oddalił powództwo, znosząc wzajemnie między stronami koszty procesu. (wyrok k. 145 załączonych do niniejszej sprawy akt Sądu Rejonowego w Kutnie o sygn. III RC 112/10)

W dniu 1 kwietnia 2011 r. powód działając przez swojego pełnomocnika wniósł apelację od przedmiotowego wyroku Sądu Rejonowego w Kutnie domagając się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wygaśnięcia po stronie powoda obowiązku alimentacyjnego w stosunku do pozwanej A. K. z dniem 1 kwietnia 2010 r. oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. (apelacja k. 161-165 załączonych do niniejszej sprawy akt Sądu Rejonowego w Kutnie o sygn. III RC 112/10).

Sąd Okręgowy w Łodzi po rozpoznaniu apelacji powoda, wyrokiem z dnia 10 maja 2011 r., w sprawie XII Ca 155/11, zmienił zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że oddalił powództwo oraz zasądził od J. K. na rzecz A. K. kwotę 1.888 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za I i II instancję. (wyrok k. 184 załączonych do niniejszej sprawy akt Sądu Rejonowego w Kutnie o sygn. III RC 112/10).

W dniu 1 lipca 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kutnie - A. M. zawiadomiła J. K. o wszczęciu, pod sygnaturą Km 2348/11, postępowania egzekucyjnego w zakresie kwoty 1.800 zł zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie sygn. XII Ca 155/11. Przedmiotowa egzekucja dotyczyła następujących kwot:

- 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa w procesie;
- 150 zł tytułem kosztów zastępstwa w egzekucji;
- 345,64 zł z tytułu opłaty egzekucyjnej;
- 5,65 zł w ramach wydatków gotówkowych. (zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 16)

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2012 r. wydanym w sprawie II CNP 58/11 Sąd Najwyższy po rozpoznaniu skargi J. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie XII Ca 155/11, wydanego w sprawie z powództwa J. K. przeciwko A. K. o uznanie obowiązku alimentacyjnego za wygasły, stwierdził niezgodność z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 10 maja 2011 r., sygn. Akt XII Ca 155/11 i nie obciążył A. K. kosztami postępowania skargowego na rzecz J. K.. (wyrok k. 14-15)

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kutnie w odpowiedzi na zapytanie dłużnika poinformował, że w postępowaniu egzekucyjnym toczącym się pod sygnaturą Km 124/07, w przypadku alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie zamiast 600 zł miesięcznie, opłata egzekucyjna byłaby dwukrotnie mniejsza. W przypadku egzekucji w sprawie Km 2348/11 kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa w postępowaniu sądowym zamiast kwoty 1.800 zł koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym wyniosłyby 15 zł, zaś opłata egzekucyjna 148,73 zł. Pozostałe koszty nie uległyby zmianie. (odpowiedzi komornika k. 17-19)

W toku postępowania egzekucyjnego o sygn. Km 124/07 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kutnie A. M. wyegzekwował od dłużnika J. K., od dnia 2 sierpnia 2012 r., kwoty po 655,43 zł miesięcznie, w tym po 600 zł miesięcznie na rzecz wierzyciela po 52,43 zł miesięcznie tytułem opłaty egzekucyjnej oraz po 3 zł miesięcznie innych kosztów egzekucyjnych. Łącznie w okresie od 2 sierpnia 2012 r. do 5 lutego 2014 r. wyegzekwowano od dłużnika kwotę 12.453,17 zł, w tym 11.400 zł na rzecz wierzyciela, kwotę 996,17 zł opłat egzekucyjnych oraz 57 zł z tytułu innych kosztów egzekucyjnych. Należność wierzyciela w kwocie 1.800 zł, tytułem kosztów sądowych zasądzonych Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie XII Ca 155/11 wraz z kosztami egzekucyjnymi, została całkowicie zaspokojona w sprawie Km 2348/11 po potrąceniu w dniu 20 lipca 2011 r. z rachunku bankowego kwoty 2.157,22 zł. (odpowiedź komornika na pismo dłużnika k. 47-48)

W dniu 10 października 2012 r. powód działając przez pełnomocnika wezwał pozwanego reprezentowanego przez Prezesa Sądu Okręgowego w Ł. do uznania szkody wyrządzonej J. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi, która na dzień sporządzania pisma wynosiła 9.662,31 zł i wzrasta miesięcznie o kwotę 326,21 zł oraz do wypłaty tej kwoty stanowiącej wysokość szkody. /pismo k. 20-21/

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na powołanych dowodach z dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo, co do zasady podlega w przeważającej części uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie powód domaga się odszkodowania za szkodę wyrządzoną na skutek wydania przez Sąd Okręgowy w Łodzi orzeczenia, wobec którego została stwierdzona przez Sąd Najwyższy niezgodność z obowiązującym prawem.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 417¹ § 2 k.c., jako że powód swoje roszczenie wywodzi z prawomocnego orzeczenia pozwanego wydanego w dniu 10 maja 2011 r., wobec którego następnie Sąd Najwyższy stwierdził niezgodność z prawem.

Odpowiedzialność deliktowa Skarbu Państwa, oparta na art. 417 k.c. i art. 417¹ k.c., powstaje wówczas, gdy spełnione są łącznie jej trzy ustawowe przesłanki: bezprawność działania lub zaniechania sprawcy, szkoda oraz normalny związek przyczynowy między bezprawnym zachowaniem sprawcy a szkodą. Kolejność badania przez sąd powyższych przesłanek nie może być dowolna. W pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie działania (zaniechania), z którego, jak twierdzi poszkodowany, wynika szkoda oraz dokonanie oceny jego bezprawności, następnie ustalenie czy wystąpiła szkoda i jakiego rodzaju i dopiero po stwierdzeniu, że obie te przesłanki zachodzą, możliwe jest zbadanie istnienia między nimi normalnego związku przyczynowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2012 r. II CSK 648/11, Lex nr 1215614).

Stosownie do art. 417¹ § 2 k.c., jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej za szkodę wyrządzoną przez wydanie niezgodnego z prawem orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej jest zatem stwierdzenie tej niezgodności z prawem we właściwym postępowaniu. Wynika z tego, że sąd rozpoznający roszczenie odszkodowawcze nie może samodzielnie ustalić niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej.

Dla stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem istotne jest, by naruszenia prawa skutkowało wyrządzeniem stronie szkody, bowiem nie wystarczy sama „bezszykowna” niezgodność orzeczenia z prawem. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie jest środkiem odwoławczym, ale specjalnym środkiem prawnym, służącym umożliwieniu uzyskania odszkodowania od państwa na podstawie art. 417¹ § 2 k.c. Dlatego też art. 424¹ § 1 k.p.c. stanowi, że skarga przysługuje tylko wówczas, gdy przez wydanie zaskarżonego orzeczenia została wyrządzona szkoda. A contrario, jeżeli szkoda nie wystąpiła, skarga nie przysługuje, czyli jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (postanowienie SN z dnia 19 sierpnia 2010 r., I CNP 5/10, LEX nr 603885).

Uprawdopodobnienie szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу wskazującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/2005, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141). Przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest istnienie szkody w chwili jej wnoszenia, a nie możliwość wystąpienia szkody w przyszłości (postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/2005, OSNC 2006, nr 6, poz. 110). Szkoda w znikomym lub symbolicznym rozmiarze nie uzasadnia prawa do wniesienia skargi, o której stanowi art. 424¹ § 1 k.p.c. (wyrok SN z dnia 27 sierpnia 2008 r., II CNP 43/2008, niepubl.).

W rozpoznawanej sprawie bezsporne jest, iż istnieje prejudykat przesądający o wadliwości aktu indywidualnego. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2012 r. (sygn. akt II CNP 58/11) stwierdził niezgodność z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 10 maja 2011 r., wydanego w sprawie o sygn. akt XII Ca 155/11.

Uwzględnienie skargi i stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego orzeczenia – nie wyeliminowało tego orzeczenia z obrotu prawnego, lecz otworzyło powodowi drogę do dochodzenia odszkodowania w niniejszej sprawie. Zarazem nie stanowi ono jednak materialnoprawnej podstawy roszczenia o odszkodowanie. Stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia jest równoznaczne ze spełnieniem jednej z przesłanek odpowiedzialności – nie przesądza jednak automatycznie o istnieniu pozostałych przesłanek (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2009 r., IV CSK 403/08, LEX nr 492160).

Oceniając istnienie pozostałych przesłanek w postaci szkody i związku przyczynowego Sąd nie ma wątpliwości ich spełnienia. Powód na skutek wadliwego orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi został obciążony w zawyżonej wysokości alimentami przysługującymi A. K. - zamiast kwoty 300 zł kwotą 600 zł miesięcznie, a nadto kosztami egzekucji od zawyżonych kwot. Powód dochodzi odszkodowania za ściąganie alimentów w zawyżonej wysokości w okresie 40 miesięcy liczonym od dnia wydania wyroku Sądu Rejonowego w Kutnie do lutego 2014 r., co dało z tego tytułu kwotę **12.000 zł** (300 zł × 40 miesięcy). W toku postępowania egzekucyjnego Komornik Sądowy wyegzekwował od powoda także koszty postępowania egzekucyjnego od zawyżonych kwot. W postępowaniu egzekucyjnym toczącym się pod sygnaturą Km 124/07, w przypadku alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie zamiast 600 zł miesięcznie, opłata egzekucyjna byłaby dwukrotnie mniejsza, a zatem powinna wynosić 26,21 zł zamiast ściąganych od powoda z tego tytułu 52,42 zł, co w okresie 40 miesięcy dało kwotę **1.048,40 zł**.

We wskazanym wyroku z dnia 11 maja 2011 r. Sąd Okręgowy w Łodzi wobec uznania że powód w całości przegrał sprawę, obciążył go kosztami postępowania w kwocie 1.800 zł. Nie ma wątpliwości, że także ta kwota została wadliwie orzeczona, a ewentualne koszty postępowania sądowego poniesione przez powoda powinny wynosić 300 zł. Na skutek dokonanej skutecznie egzekucji Komornik Sądowy – A. M. oprócz kwoty 1.800 zł zamiast 300 zł stanowiącej koszty postępowania sądowego wyegzekwował od powoda wyższe koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym oraz wyższą opłatę egzekucyjną od zawyżonej kwoty kosztów sądowych.

Jak wynika z pisma Komornika z dnia 18 lutego 2014 r. z rachunku bankowego powoda została pobrana kwota 2.157,22 zł tytułem przysługującej wierzycielowi należności w kwocie 1.800 zł oraz kosztów postępowania egzekucyjnego. W przypadku obciążenia powoda kwotą 300 zł kosztów sądowych zamiast 1.800 zł, komornik obciążyłby rachunek powoda tą kwotą 300 zł kosztów sądowych a także kwotą 15 zł tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym oraz kwotą 148,73 zł tytułem opłaty egzekucyjnej, co łącznie dało kwotę 463,73 zł. Kwota przewyższająca tą kwotę (463,73 zł) pobrana z rachunku powoda stanowi jego szkodę i wynosi dodatkowo **1.693,49 zł**.

Uwzględniając powyższe na szkodę powoda w kwocie 14.741,89 zł składa się:

- 12.000 zł tytułem zawyżonych alimentów;
- 1.048,40 zł tytułem kosztów egzekucyjnych poniesionych w związku z egzekucją zawyżonych alimentów w kwocie 12.000 zł;
- 1.693,49 zł tytułem zawyżonych kosztów sądowych o 1.500 zł oraz kosztów egzekucyjnych związanych z ich egzekucją.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie podzielił zarzutu strony pozwanej braku związku przyczynowego pomiędzy szkodą wynikającą z pobranych kosztów egzekucyjnych od zawyżonych alimentów a bezprawnym działaniem Sądu Okręgowego w Ł.. Zdaniem strony pozwanej powód powinien uiścić alimenty w zawyżonej kwocie bez narażania się na ponoszenie kosztów egzekucji.

Zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Dla stwierdzenia istnienia związku przyczynowego nie wystarcza więc jakiegokolwiek powiązanie przyczynowe między zachowaniem poszkodowanego a powstaniem lub zwiększeniem szkody, gdyż musi to być związek przyczynowy normalny w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. (por. wyrok SN z dnia 3 lipca 2008 r., IV CSK 127/08, M. Praw. 2009, nr 19, s. 1065).

Sąd Okręgowy w podziela pogląd Sądu Apelacyjnego w Łodzi zawarty w wyroku z dnia 24 października 2013 r. w sprawie I ACa 558/13 (Lex nr 1386151), iż związek przyczynowy może występować jako normalny również w sytuacji, gdy pewne zdarzenie stworzyło warunki do powstania innych zdarzeń, z których dopiero ostatnie stało się bezpośrednią przyczyną szkody. Nawet pośredni związek przyczynowy pomiędzy wadliwym działaniem lub zaniechaniem a szkodą może uzasadniać odpowiedzialność za szkodę.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte z wniosku wierzyciela A. K. przeciwko powodowi znacznie wcześniej, jeszcze przed wytoczeniem przez niego powództwa o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, a mianowicie w grudniu 2007 r. Nie można zatem czynić powodowi zarzutu, iż dobrowolnie nie uiszczał alimentów po dacie wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w Kutnie, gdyż alimenty te były ściągane przez komornika systematycznie w ramach już wcześniej wszczętego postępowania egzekucyjnego. Istnieje zatem w tym przypadku normalny związek przyczynowy pomiędzy działaniem zobowiązanego, a doznana przez powoda szkodą, także w zakresie poniesionych przez niego kosztów postępowania egzekucyjnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne do kwoty 14.741,89 zł oddalając je w pozostałym zakresie. Powód domagał się kwoty 14.881,31 zł, jednakże nie udowodnił wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., iż poniósł szkodę w kwocie przewyższającej zasadzoną.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. uwzględniając wymagalność roszczenia.

Pismo powoda z żądaniem naprawienia szkody powstałej w okresie pierwszych 24 miesięcy, liczonych od daty wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w Kutnie, zostało doręczone pozwanemu w dniu 10 października 2012 r. Na szkodę powstałą w tym okresie złożyły się wyegzekwowane koszty sądowe wraz z kosztami egzekucyjnymi w kwocie 1.693,49 zł oraz zawyżone alimenty w kwocie 7.200 zł, a nadto opłaty egzekucyjne od zawyżonej części alimentów w łącznej 629,04, co dało łącznie 9.522,53 zł (24 miesiące \times 326,21 zł + 1.693,49 + 629,04).

Uwzględniając 14 dniowy termin do naprawienia szkody wyznaczony pozwanemu przez powoda, roszczenie to stało się wymagalne w dniu 24 października 2012 r. i od tej daty Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 9.522,53 zł.

Roszczenie powoda związane ze szkodą powstałą w okresie kolejnych 13 miesięcy stało się wymagalne z chwilą doręczenia pozwanemu odpisu pozwu tj. 16 grudnia 2013 r. Na kwotę 4.240,73 zł od której Sąd zasądził ustawowe odsetki od 16 grudnia 2013 r. złożyły się zawyżone alimenty w okresie 13 miesięcy oraz opłaty egzekucyjne w tym okresie (13 miesięcy \times 326,21 zł).

Żądanie powoda dalszego odszkodowania za kolejne 3 miesiące stało się wymagalne z chwilą dowiedzenia się pozwanego o modyfikacji powództwa poprzez jego rozszerzenie, tj. w dniu 26 lutego 2014 r. i od tej daty Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 978,63 zł, na którą złożyły się zawyżone alimenty w tym okresie i koszty poniesionych opłat egzekucyjnych (3 miesiące \times 326,21 zł).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zapadło z uwzględnieniem zasady wynikającej z art. 100 zd. 2 k.p.c. uwzględniając fakt, iż powód uległ w nieznaczącej części swego żądania wygrywając proces w 99,06%.

Na koszty postępowania zasądzone od pozwanego na rzecz powoda złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł.

O kosztach pełnomocnika powódki Sąd orzekł na podstawie §6 pkt 6 i §2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. - Dz. U. z 2013 r. poz. 461).

W tym stanie Sąd orzekł jak w sentencji.